

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ^ קשיא-challenge question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבועות-שבועות העדות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבועת העדות נוהגת באנשים ולא בנשים, ברחוקין ולא בקרובין, בכשרין ולא בפסולין, ואינה נוהגת אלא בראוין להעיד, בפני בית דין ושלא בפני ב"ד מפי עצמו, ומפי אחרים אין חייבין עד שיכפרו בהן	[רבי מאיר]											◆
בין מפי עצמו ובין מפי אחרים - אינן חייבין עד שיכפרו בהן בב"ד.	חכמים:											◆
וחייבין על זדון השבועה ועל שגגתה עם זדון העדות, ואינן חייבין על שגגתה.												■
ומה הן חייבין על זדון השבועה? קרבן עולה ויורד.												■
מנהני מילי?												^
(דברים י"ט) ועמדו שני האנשים - בעדים הכתוב מדבר	זה"ר:											◇
אתה אומר: בעדים, או אינו אלא בבעלי דינין?												!
כשהוא אומר: (דברים י"ט) אשר להם הריב - הרי בעלי דינין אמור, הא מה אני מקיים ועמדו שני האנשים? בעדים הכתוב מדבר												!
ואם נפשך לומר, נאמר כאן שני ונאמר להלן (דברים י"ט) שני, מה להלן בעדים, אף כאן בעדים.												!
מאי אם נפשך לומר?												!
וכי תימא: מדלא כתב ואשר להם הריב, כוליה קרא בבעלי דינין משתעי, נאמר כאן שני ונאמר להלן שני, מה להלן בעדים, אף כאן בעדים.												!
ועמדו שני האנשים - בעדים הכתוב מדבר	תניא אידך:											■
אתה אומר: בעדים, או אינו אלא בבעלי דינין?												!
אמרתי? וכי שנים באים לדין, שלשה אין באין לדין?												!
ואם נפשך לומר, נאמר כאן שני ונאמר להלן שני, מה להלן בעדים, אף כאן בעדים.												!
מאי אם נפשך לומר?												!
וכי תימא: כתובע ונתבע קא משתעי קרא, נאמר כאן שני ונאמר להלן שני, מה להלן בעדים, אף כאן בעדים.												!
ועמדו שני האנשים - בעדים הכתוב מדבר	תניא אידך:											■
אתה אומר: בעדים, או אינו אלא בבעלי דינין?												!
אמרתי? וכי אנשים באין לדין, נשים אין באות לדין?												!
ואם נפשך לומר, נאמר כאן שני ונאמר להלן שני, מה להלן בעדים, אף כאן בעדים.												!
מאי אם נפשך לומר?												!
וכי תימא: אשה לאו אורחה, משום (תהלים מ"ה) כל כבודו בת מלך פנימה, נאמר כאן שני ונאמר להלן שני, מה להלן בעדים, אף כאן בעדים.												!
ועמדו שני האנשים - מצוה לבעלי דינין שיעמדו.	ת"ר: [חכמים]											◆
שמעתי, שאם רצו להושיב את שניהם מושיבין, איזהו אסור? שלא יהא אחד עומד ואחד יושב, אחד מדבר כל צרכו ואחד אומר לו קצר דבריך.	רבי יהודה:											◆
(ויקרא י"ט) בצדק תשפוט עמיתך - שלא יהא אחד יושב ואחד עומד, אחד מדבר כל צרכו ואחד אומר לו קצר דבריך.	ת"ר:											■
ד"א: בצדק תשפוט עמיתך - הוי דן את חבירך לכף זכות.												■
בצדק תשפוט עמיתך - עם שאתך בתורה ובמצות השתדל לדונו יפה.	תני רב יוסף:											■
רב עולא בריה דרב עילאי הוה ליה דינא קמיה דרב נחמן	[רב עולא בריה דרב עילאי]											○
שלח ליה רב יוסף: עולא חברנו, עמית בתורה ובמצות.	[רב יוסף]											○

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועות העדות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר: למאי שלח ליי? להנופי ליה?	[רב נחמן]											ל
למישרא בתיגריה אי נמי, לשודא דדייני.	הדר אמר: [רב נחמן]											ל
מחלוקת - בבעלי דינין, אבל בעדים - דברי הכל בעמידה, דכתיב: (דברים י"ט) ועמדו שני האנשים.	עולא:											ל
מחלוקת - בשעת משא ומתן, אבל בשעת גמר דין - דברי הכל דיינין בישיבה ובעלי דינין בעמידה, דכתיב: (שמות י"ח) וישב משה לשפוט את העם ועמד העם.	רב הונא:											ל
מחלוקת - בשעת משא ומתן, אבל בשעת גמר דין - דברי הכל דיינין בישיבה ובעלי דינין בעמידה, דהא עדים כגמר דין דמו, וכתיב בהו: ועמדו שני האנשים.	ל"א:											ל
דביתהו דרב הונא הוה לה דינא קמיה דרב נחמן												ל
היכי נעביד? אי איקום מקמה, מסתמנן טענתיה דבעל דינא לא איקום מקמה, אשת חבר הרי היא כחבר	אמר: [רב נחמן]											ל
א"ל לשמעיה: צא ואפרח עלי בר אוזא ושדי עלוואי ואיקום.	[רב נחמן]											ל
מחלוקת - בשעת משא ומתן, אבל בשעת גמר דין - דברי הכל דיינים בישיבה ובעלי דינין בעמידה	והאמר מר:											ל
דיתיב כמאן דשרי מסאניה, ואמר: איש פלוני אתה זכאי, איש פלוני אתה חייב.												ל
האי צורבא מרבנן ועם הארץ דאית להו דינא בהדי הדדי, מותבינן ליה לצורבא מרבנן, ולעם הארץ נמי אמרינן ליה תיב, ואי קאי לית לן בה.	רבה בר רב הונא:											ל
רב בר שריא הוה ליה דינא קמיה דרב פפא												ל
אותביה ואותיב נמי לבעל דיניה	[רב פפא]											ל
אתא שליחא דבי דינא בטש ביה ואוקמיה לעם הארץ, ולא אמר ליה רב פפא תיב.												ל
היכי עביד הכי? והא מסתמנן טענתיה												ל
אמר רב פפא, מימר אמר: איהו הא אותבן, שליחא הוא דלא מפיס מינאי.	[רב פפא]											ל
האי צורבא מרבנן ועם הארץ דאית להו דינא בהדי הדדי, לא ליקדום צורבא מרבנן וליתיב, משום דמיחזי כמאן דסדר ליה לדיניה. ולא אמרן אלא דלא קביע ליה עידיה, אבל קביע ליה עידיה לית לן בה, מימר אמר: בעידיה טריד.	ואמר רבה בר רב הונא:											ל
האי צורבא מרבנן דידע כסהדותא, וזילא ביה מילתא למיזל לבי דיינא דוטר מנייה לאסהודי קמיה, לא לזיל.	ואמר רבה בר רב הונא:											ל
אף אנן נמי תנינא:	רב שישא בריה דרב אידי:											ל
מצא שק או קופה ואין דרכו ליטול - הרי זה לא יטול.	[תנינא]											ל
הני מילי בממונא, אבל באיסורא - (משלי כ"א) אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה', כל מקום שיש בו חלול ה' - אין חולקין כבוד לרב.												ל
רב יימר הוה ידע ליה סהדותא למר זוטרא, אתא לקמיה דאמימר												ל
אותבינהו לכולהו.	[אמימר]											ל
מחלוקת - בבעלי דינין, אבל בעדים - דברי הכל בעמידה	רב אשי לאמימר, והאמר עולא:											ל
האי עשה והאי עשה, עשה דכבוד תורה עדיף.	א"ל: [אמימר]											ל
(סימן: סניגרון בור גולת מרמה)												ל
מנין לדיין שלא יעשה סניגרון לדבריו? תלמוד לומר: (שמות כ"ג) מדבר שקר תרחק.	ת"ר:											ל
ומנין לדיין שלא ישב תלמיד בור לפניו? ת"ל: מדבר שקר תרחק.												ל
מנין לדיין שידוע בחבירו שהוא גולן, וכן עד שידוע בחבירו שהוא גולן, מנין שלא יצטרף עמו? תלמוד לומר: מדבר שקר תרחק.												ל

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

שבועות-שבועות העדות
מימרא
מנין לדיין שיודע בדין שהוא מרומה, שלא יאמר: הואיל והעדים מעידין, אחתכנו ויהא קולר תלוי בצואר עדים? תלמוד לומר: מדבר שקר תרחק.

Talmud Navigator										
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
									◊	: